

אורחים

מפיקים בג'י'ס

מייק דוגלאס ומייק פיליפס המבקר במרץ הם הדור החדש של מפיקי הוליווד

יש משהו מעורר בעובדה שהמפיק האמריקאי המצליח של היום אינו גראה עוד כדמות הלקוחה מתוך ספריו של הרולד רובינס. אין זה עוד היהודי השמן והמקריח שסיגר ניצחי נעוץ לו בין שיניו. המפיקים האמריקאיים של שנת 1976 שונים בתכלית מאלה של שנות החמישים והשישים. הם אומנם עדיין יהודיים, אך בהחלט לא גוצים שמנים ומקריחים. שניים מן המצליחים שבהם נמצאים עתה בביקור בישראל: מייקל דוגלאס ומייקל פיליפס בני ה-32.

מפיק דוגלאס אוסקר לא רק על מישחק

רחובותיה של סן פרנציסקו, אלא שאת פירסומו הגדול ביותר קנה דווקא כשהפיק את הסרט עטור האוסקרים קן הקוקייה. בכיכובם של ג'ק ניקולסון ולואיז פלטשר. סיפר דוגלאס השבוע: "התאהבתי בספר עוד כשהייתי סטודנט. ידעתי שלאבי יש הזכיות עליו, ורכשתי אותן ממנו בסכום של 150 אלף דולר. איש לא רצה להפיק את הסרט. בגלל גורשו הבלתי-סופולרי. שש שנים עבדת בעל עת ההכרתי את שותפי סול זאנק, שהוא בעל חברת-הקליטים ובעל אוסף תקליטי-הג'ז הגדול בעולם. יחס חברי, את כל הסרט צילמנו ב"בית החולים לחולי-נפש במדינת אורגון. מנהל בית-החולים והחולים השתתפו ב"סרט, אך גדול מכולם היה ג'ק ניקולסון. הוא, בהיותו תסריטאי, במאי, ומפיק ב"עבר, הבין את הקשיים הנוראים שניצבו בפני ההפקה, ועזר לכולם. לאיש הזה מגיע אוסקר לא רק על מישחק, אלא גם על יחס חברי. הוא מיקצוען ממדרגה ראשונה." את דבריו מאשר מייקל פיליפס, בן גילו. הוא, בניגוד לדוגלאס, לא גדל לצידו של דוגלאס. הוא, הוריו, ילידי ברוקלין, הם סותרים-עתיקות, והוא מעולם לא חלם להיות כסרטים. ככונר הפקולטה למישפטים של אוניברסיטת ניו יורק, שימש כיועץ לחברה מיסחרית בול-סטריט. מאוחר יותר נשא לאשה את גיליה שהספכה למרות שהתגרש בניתיים. שותפתו-להפקה, במיכנסי ג'י'ס ובחולצת-טריקו ממוספרת נראה פיליפס כסטודנט אמריקאי ממוצע. קשה להאמין כי מאחורי ההופעה הנערית מסתתר מפיק מצטיין, שכבר בגיל 26 הפיק סרט עם ג'ין פונדה ודונאלד סאתרלנד, בשם "STEELYARD BLUES", וי שבגיל 29 הפיק את אחת ההצלחות הגדורות

לות ביותר שידעה הוליווד מעודה, העוקץ, שזכה בשיבועה אוסקרים. עתה זכה סירטו של פיליפס, נהג מונית בפרס פסטיבל קאן (ראה עמודים 42-43). הוא אינו מבין מדוע מתלהבים כל-כך מן העובדה שבגיל כה צעיר הפך בכור חות-עצמו, איש עשיר ומצליח, והוא אר"מ: "היום כל אחד יכול לבוא מהרחוב לאולפנים ההוליוודיים עם תסריט טוב, ולעשות סרט. כל הדלתות פתוחות. הוליווד צמאה לתסריטים טובים, ולמפיקים שיעזרו להפיק אותם. המפיקים הגדולים של הוליווד נודעלמו. דאריל זאנוק היה רק אחד. כיום מנהלים אותה סוכנים שכל מה ש"מעניין אותם הוא כסף. את הסרטים מפיקות חברות-קוסטיק, וחברות-נפט גדולות. "האנשים האלה לא מבינים בתסריטים. הם מחפשים מפיקים שיביאו תסריט טוב, ויעשו סרט שיכנס כסף. הייתי בן 26 כש"הפקתי יחד עם אשתילשעבר ג'וליה ועם המפיק טוני ביל, את הסרט עם דוגלאס סאתרלנד וג'ין פונדה. אשתי ואני רצינו לעבוד יחד. ידענו שגוכל להפיק סרט אם נשכנע שחקן טוב לככב בו. דייוויד וורד כתב את התסריט והביא את ידידו סאתרלנד. סאתרלנד הביא את החתיכה שלו ב"אותה תקופה. ג'ין פונדה. האולפן ראה שיש תסריט ויש כוכבים, והפיק.

אנשים מופתעים. אחרי הסרט הזה בא דייוויד וורד עם הרעיון של העוקץ. "אז לא ידענו מה יקרה עם הסרט הזה. עבור הכתיבה של Steelyard Blues קיבל וורד 1000 דולר, ועבור העוקץ 35,000 דולר. היום הוא שווה הרבה יותר. הסרט היה תפור על רוברט רדפורד. רצינו שוורד יביים, אך קיבלנו את ג'ורג' רוי היל. היל ניקח את התפקיד, והביא את פול גיומן. הוא גם שינה את התקופה של התסריט לשנות השלושים. וכשהסרט זכה בשיבועת האוסקרים, לא היו אנשים מופתעים מאיתנו."

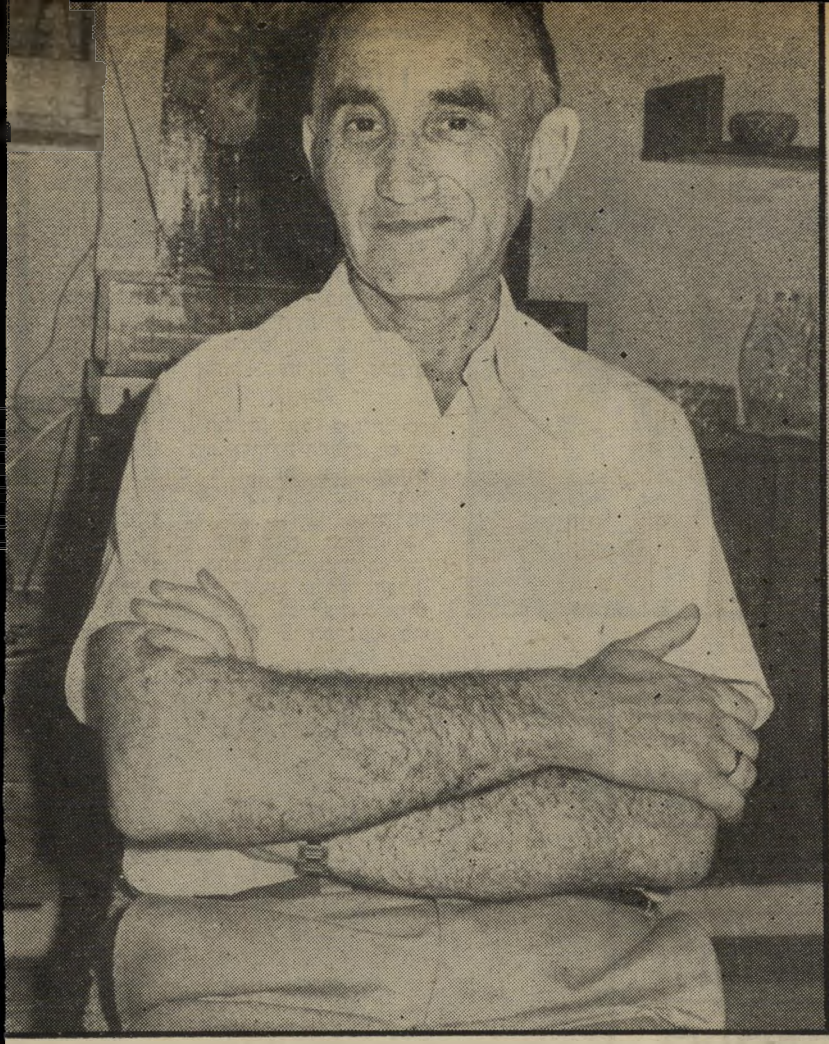
גם פיליפס וגם דוגלאס נפגשו בפסטיבל קאן, ושם הסתבר לשיניהם כי הם רוצים לנסוע לישראל. הם באו לכאן יחד. אולם בעוד דוגלאס ישהה בארץ שבוע, ויבדוק אפשרות לצלם שני סרטים שישראל תעמוד במרכזה, בא פיליפס לתודש תמיה, ש"במהלכו יבקר בקיבוץ ויבדוק אפשרות ל"צלם פה מערבון. לדוגלאס אין כל תוכנן יות מיידיות, אולם פיליפס חייב להזור ל"ארצות-הברית. בקרוב הוא עומד לצלם עבור חברת קולומביה שני סרטים: "האוס" בוס הגדול ומיפגש סגור של הסוג השלישי, ש"שאותו יביים במאי מלחמה, סטיבן שפילברג, שהפך הבמאי המבוקש ביותר בארצות-הברית.

תחבורה

שכר האימה

תאוויר הוצא מן הגלגלים ואדמונים איימו להצית את המכוניות

● משאית-ענק שעטה במורד ההר כאילו איבדה את כלמיה. מאחור דלקה אחריה משאית נוספת במהירות מטורפת, כשנהגה מנסה להשיג את המשאית הראשונה. בעיקול הכביש הצליחה המשאית השנייה להתקרב כמעט עד-כדי נגיעה בנרדפת. מתוך המשאית נפתחה אש מיקלע. המשאית הראשונה עלתה בלהבות. ● נהגי-משאיות גברתנים מתרכזים ליד מסוף-המישוחים של חברת התובלה. נהג צעיר, המנסה להשיג עבודה בחברה מתקרב אליהם. ללא סיבה נראית-לעין אומר לו אחר מנהגי-המשאיות: "התנדף מכאן!" כשהצעיר מתמהמה, הוא חוטף בעיטה בפרצופו, ומסתלק מהמקום כשהוא מייבב. הנהגים הוותיקים ידעו כי הם אינם יכולים להרשות לעצמם קבלת הנהגים חד-שים, אשר יגלו את סחר ההבחות של האירגון הפנימי שלהם. שתי תמונות אלה לקוחות משלל סרטים אמריקאיים, אשר עד לפני שנתיים איימו לתפוס את מקום המערבונים הכימעט-ניצחיים. סירטיה-האימים על נהגי-המשאית, הרפתקאותיהם, מאפיות ואירגוני-ההבחות מחוץ-לארץ בארצות-הברית. אם חלוצי הסרטים הישראלים באמת עוקבים אחר הלקחים-הנכונים, כפי שרענונים כאשר הם יוצרים את ה"סרטים המקוריים שלהם, אפשר יהיה לראות בקרוב סרט על "קשריה-הגלגלים (המשך בעמוד 36)

הנפגע קיבל 150.000 ל"י

פקיד בנק הפועלים יש" ראל הוכנברג, אשר נפ" גע ממכונת הסיטראן שבה נהג גיזבר-הסוכנות אריה דולצ'ין, קיבל מחברת-הביטוח, בהשתדלותו של דולצ'ין, עבור החודשים וחצי שבהם היה מאושפז, פיצוי-שיא בגובה של למעלה מ"150,000 ל"י. הוכנברג, מצידו, פנה למישטרה וביקש לבטל את המישפט.

ביל לאלוף-מישנה בצה"ל יוסף קאמרי, ראש ענף-התנועה במישטרת תל-אביב, לשלול את רישיונו שליליה אדמיניסטרטי-בית ל-60 יום. קאמרי גאה בזכות זו ש"העניק לו החוק ובתפקידו, ובראיונות עיתונאיים הוא נוהג להתפאר בכך שהוא שולל לפחות שני רישיונות ליום. כך נהג גם במיקרהו של דולצ'ין.

ר ינה הוכנברג היא חיילת חגיגות. ערב גיוסה לצה"ל קנה לה אביה, ישראל הוכנברג, מתנה: זוג-אופניים חד-שים ומבחינים. רינה רכבה על אופניה בכל פעם שהיתה מגיעה הביתה לחופשה. כאשר שהתה ביחידתה, השתמש באופניים אביה. כמעט מדי יום ביצמו היה רוכב עליהם מביתו שברמת-אביב, לחוף הים בהרצליה. ב-20 בדצמבר ערך ישראל הוכנברג את נסיעתו הגורלית על אופניה של בתו.

למחרת היום הגיע אל מכתבתו של קאמרי מיכתב דחוף מאת דולצ'ין, ש-

המישטרה יצאה מכליה כדי לחפות על גיזבר-הסוכנות הכללי-כול - שדרס אדם בכביש ריק לאור היום

בצומת כביש חיפה-תל-אביב עם כביש חליברוך פגעה בו, מאחור, מכונת סיטרו"אן מהודרת. נהג המכונת הדרוסנית לא היה אלא גיזבר הסוכנות היהודית, אריה לייב דולצ'ין, מי שהתחרה לפני חודשים אחדים על משרת יושב-ראש הגנהלת הסוכנות ו"היה שר בממשלת הליכוד הלאומי. דולצ'ין אסף את הוכנברג מחוסר-ההכרה למכונתו, תו, ומיהר עימו לבית-החולים איכילוב. שם נקבע כי הוכנברג פגוע בגולגולתו, ליסתו נשברה ועימה כמה מצלעותיו. כש"הגיעה המישטרה לבית-החולים, על-פי קריאתו של דולצ'ין, היה ברור לחוקר ה"מישטרת רס"ר פוגיה כי הגהג הדרוסן, דולצ'ין, אשם בתאונה. הכביש היה פתוח, ולא סואן. השעה היתה 3.45 אחר-הצהריים. לפי דיבריו המישטרה היה שדה-הראייה של דולצ'ין, עד למקום התאונה, לפחות 300 מטרים. ברור היה כי גיזבר הסוכנות נהג בקלות-ראש.

כאשר נפצע אדם בתאונה, ובעיקר כש"הוא נפצע קשה, ממחר ניצבי-מישנה (מק" בצומת כביש חיפה-תל-אביב עם כביש חליברוך פגעה בו, מאחור, מכונת סיטרו"אן מהודרת. נהג המכונת הדרוסנית לא היה אלא גיזבר הסוכנות היהודית, אריה לייב דולצ'ין, מי שהתחרה לפני חודשים אחדים על משרת יושב-ראש הגנהלת הסוכנות ו"היה שר בממשלת הליכוד הלאומי. דולצ'ין אסף את הוכנברג מחוסר-ההכרה למכונתו, תו, ומיהר עימו לבית-החולים איכילוב. שם נקבע כי הוכנברג פגוע בגולגולתו, ליסתו נשברה ועימה כמה מצלעותיו. כש"הגיעה המישטרה לבית-החולים, על-פי קריאתו של דולצ'ין, היה ברור לחוקר ה"מישטרת רס"ר פוגיה כי הגהג הדרוסן, דולצ'ין, אשם בתאונה. הכביש היה פתוח, ולא סואן. השעה היתה 3.45 אחר-הצהריים. לפי דיבריו המישטרה היה שדה-הראייה של דולצ'ין, עד למקום התאונה, לפחות 300 מטרים. ברור היה כי גיזבר הסוכנות נהג בקלות-ראש. כאשר נפצע אדם בתאונה, ובעיקר כש"הוא נפצע קשה, ממחר ניצבי-מישנה (מק" **כ עובר שדושה ימים,** ב-24 בדצמבר, קיבל דולצ'ין חזרה את רישיון-הנהיג"גה שלו, כשהסבר בכתב צעירף קאמרי היה: "לאור בקשתו ומעמדו המיוחד של האיש, ממליץ להחזיר הרישיון". מאוחר יותר, כאשר נתבקש קאמרי להס"ביר מה הקשר בין מעמדו של נהג דורסן זה או אחר לבין היחס שמגלה המישטרה, רה, הסביר: "אם נהג פוגה אלינו בבקשה, ומסביר כי הרכב דרוש לו מטעמים של פרנסה, שיש אדם חולה במישפחתו או ש-